

AZ ÉRTESÍTŐ

Megjelenik havonta egyszer.

Előfizetési ára egész évre 12 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Arad, Damjanich-utca 12. szám.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos. WIGDER SAMU.

A kor.

A régi időkben voltak oly képtelen dolgok, mit mi halandók csak a történelemből ismerünk, de hogy a jelenkor, vagyis inkább az előkészülésben lévő jövő megint ily képtelen, a történelemben illő dolgokat fog hozni, erre nem gondolt a mai társadalom.

Hogy erre mi készítette a magy. kir. belügyminiszteriumot, arra több jogászbembert interjuváltam, de választ egy sem tudott adni, mert kérdésemre vonatkozólag sem a mult, sem a jelen törvényeinkben nyoma nincs, már pedig valakit elítélni minden alap nélkül jogtalanság.

A magy. kir. belügyminiszterium egy körrendeletben a hatóságokat felszólította, hogy az Éjjeli Mulató Tulajdonosoknak és azoknak férjök, illetőleg háztartásbeli férfitagoknak névlajstromát felterjesszék.

Ezen névsor nyilvántartási célból szükséges, hogy mindazon fértagok, akik nejeik, avagy közös háztartásban élő nőkkel Éjjeli Mulató üzletet ve-

zetnek, bárha a férfiak különálló más üzlettel, illetőleg iparral is foglalkoznak, avagy ház és birtok után adót fizetnek, tekintetbe nem vétetnek, hanem életfogytiglan a politikai jogok gyakorlásától az új választási törvény értelmében megfosztva vannak.

Most igazán nem tudjuk, nevéssünk vagy sirjunk-e ezen a tényen, hisz tudvalevő, hogy mi a hatóság irányításához tartottuk magunkat, ha már volt köztünk is olyan tulajdonos, aki nem értett egyet a hatósággal, elve ellen is kénytelen volt a hatóság akarata szerint cselekedni.

Egy tolvajt, egy rablógyilkost, sikkasztót, okirathamisítót stb. stb., ha a törvény ellen vétett és jogerősen elítéltetett, azok is csak az ítélethez arányosan, lesznek egy bizonyos időre politikai jogaiktól megfosztva.

Mi azonban, kik az előbbeni felsorolt büncselekmények egyikét sem követtük el, mily jogalapon fosztanak meg bennünket politikai jogaink gyakorlásaitól és miért járatták velünk ártatlanul a gonosztevők kálváriáját?

Marcsám! ...

Irta: SZÜCS ÁGOSTON.

Szeretsz-e még Marcsám? azt kérdezem tőled —
Minek is kérdelek azt, hogyne szeretnélek
Ha igazán szeretsz — ugye eljössz vélem
— kiváltalak téged ...

Oh már alig várom — te majd kitartsz engem
Meguntam e házat — ugy mennék belőle! ...
Majd megfogod látni, kitartalak Marcsám
— a záporosőre ...

Ugy élsz majd mint aranyhal a vízben,
Amennyit csak akarsz, annyit ihatsz-ehetsz.
S ha már jól megáztál, ahonnan hoztalak
— újra visszamehetsz ...

A Mecsek hegyről

Irta: SARKADI E. BANDI.

Tegnap kint jártam a Mecsek tájékán, reggel volt, a nap beáranyozta a tájéket, az egyik fenyőnél leültem egy sziklára és bele bámultam az ébredő világba. Körülöttem madarak énekeltek, örültek az életnek, lent a város kezdett ébredezni, a távoli falvakba vezető országúton imitt-amott porfelhő jelezte a szekerek jöttét, lassan-lassan a nap egészen feljött, s minden élni kezdett, csak a lelkeim táján vergődve sóhajtott bele a világba s eszembe jutott egy régi nóta ... hogy minden kis madárnak kerül párja, ... s azzal bizton az egyik fenyő balról egy harmat csepp a szempillámra esett, lehet, hogy lecsuszott róla, lehet, hogy megértett engem!

Körülöttem élt minden és én álmodtam, ébren álmodtam az én bohém lelkeim elkezdett csapongani egyik emlékről a másikra, míg az egyikken hosszabb ideig megpihent, hogy is volt csak? Igen:

Bizonyos vagyok abban, hogy szaktársaink tekintetben igen könnyelműek és a nemtörődömséggel oda fognak maholnap jutni, hogy egy szép napon egy gép elé állítanak, egy számozott táblát akasztanak nyakunkba és eképpen lefényképeztetve fogják az albumot rólunk, a gonosztevő albumok mintájára, csak hogy diszkötésben az ország összes hatóságainak nyilvántartás végett beküldeni.

Meggyilkoltak egy utcai kéjnt.

Bécsben, a világvárosban a „Zum Böhmischen Kaiser“ című garni-szállodában meggyilkolták Schmied Mici utcai kéjnt, mely esetről ugyan már a napisajtóban részletesen olvastunk.

Sajnos, ez már a véremben van és ennél fogva nem térhetek ez elvemtől el, hogy e helyen az esetre vonatkozó szerény véleményemet le ne közöljem.

Az utolsó és hasonló rablógyilkosságot Budapesten a Rosenfeld fiuk követték el, a miért összesen 27 évet kaptak, most meg egész Európa rendőrsége keresi a bécsi rablógyilkost és ha már meg is lesz, és meg is kapja méltó büntetését, mégis el kell ítélnem a mai társadalmat, hogy a szerelmet az utcára tereli.

Ez a körülmény adja az alkalmat az éhes embernek aki néhány fillérért képes gyilkolni, ezzel szemben mennyire más és biztosabb szegény kéjnt élete a bordélyházban, ott nincs kitéve annak az eshetőségnek, hogy meggyilkolják, éhezzen, fázzon, a striciktől, selyemfiuktól verést kapjon, ha legendően nem pénzeli őket.

A bordélyházban mindezekről megvédve van,

Volt egyszer egy leány, egy szép sugár szőke leány, olyan szép volt, mint a mesebeli szépek-szépe, a szere egyik pillanatban a poklot, a másikban a menyországot mutatta. Ott találkoztunk, ahol mindenkinek szabad a pénzért szerelmet kérni. Ő is ott adta oda magát annak, a ki megfizette, szeretni azonban nem tudott, legalább én azt hittem, hogy nem! Pedig egy szép reggelen lent a Rákos erdőben, ott ahol a Rigó fészkel, nem is olyan messzi, azt mondta, hogy virágot megy szedni, pedig értem ment meghalni. — Ugyan is játszottam vele mint-mint ő is játszott velem és nem hittünk egymásnak, most össze csókolóztunk s a másik pillanatban már halálos ellenségek voltunk, egy ilyen ördögszülte pillanatban ott hagytam és egy elutazó orfeumhoz leszerződtem, s tőle még csak bucsut se vettem.

Harmadnap egy távirat hívott vissza, hogy ő meghalt, rohantam vissza, de csak egy levél várt tőle, egy bucsu levél, a melynek a végén írta:

mert minden jobb üzletben ma kapus van alkalmazva, kinek feladata felügyelni, hogy gyanús embert be ne engedjen, az ismeretlen vendéget a leány a kapuig kíséri, amit már előzékenységből is megtesz, hogy vendégét továbbra is megtartsa, a strici urak pedig rendszeresen ki lesznek tiltva a bordélyházakból, mert ezek az üzleti férgek csak kárt és nem hasznot szoktak csinálni. Ebből a vetített képből tisztán láthatjuk, hogy a bordélyházi kéjntök teljes biztonságban vannak, úgy életök, mint megélhetésük irányában.

Az utcai kéjntökre vonatkozólag csak röviden akarok megemlékezni és felemlitem a kassai, ugyanint az utóbbi 2 budapesti esetet, amelyeknél rablógyilkosságnak estek áldozatul utcai lányok.

Ezen esetek a mai rendszernek az áldozatai és ennél fogva joggal kérdezhetjük a társadalmat, illetőleg a törvény bölcs hozóit, hogy vajjon még mennyi áldozatot kívánnak, hogy felébredjen bennök és készítse őket a mai tarthatatlan rendszer megváltoztatására, azaz terelje ezen utcai kéjntöket egy sötét zugba, vagyis rendszeres bordélyházba, ahol gondoskodva van teljes épségökről a tulajdonos részéről, mely gondozás csak fokozódik a rendőrség ellenőrzése által.

A Figaro.

Mint Budapestről jelentik, egy óbudai borbélyüzletet felfedezett a rendőrség és konstatálni kell, hogy habár a két foglalkozás között éppenséggel csak egy betű, azaz a „b“, illetőleg a „d“ képezi az írásban a különbséget, ezek a foglalkozások nagyon is eltérők egyike a másikatól.

„Ott az erdőben szedtem neked virágot, keresd meg és tedd a siromra!“

— Kimentem az erdőbe és csakugyan ott hevert egy csokor hervadt erdei virág, felemeltem azt a mindent mondó hervadt virágot és a szívem lelke könnyével megöntözve elhelyeztem a sírjára.

Azóta hosszú-hosszu évek teltek el, s nagyon sok állomás volt a szerelem országában részemre, de végállomás még nem volt; nem volt, mert minden állomásnál az első állomás jut eszembe, ahová vissza tér lelke, s busan gondolom, miért is nem álltam meg az elsőnél?!

Eddig van a történet, az a harmat csepp már felszáradt, mi a szempillám megnedvesítette, a nap már magasan áll, az egész gyönyörű táj teljes pompájában terül el előttem, körülöttem csupa vidám élet, és én mégis-mégis fájó szívvel megyek haza aludni . . . egyedül . . .

Az eset a következő:

Palotai Ganter Tivadar 57 éves borbélymes-
ternek tavaly őszkor még nyilvánosháza volt Erzsé-
betfalván, de az államrendőrség Erzsébetfalvára való
kiterjesztése folytán, kénytelen volt az üzlettel fel-
hagyni és borbélyüzletet nyitott Óbudán, Lajos-
utca 12. sz. alatt. Ez üzletében két női alkalmazottja
volt, és pedig egy 16 éves varrónő és egy 22 éves
kávéházi felirónő.

Ezen két alkalmazottja ellen fellépett gazdájuk
mint panaszos, és pedig vádolta őket, hogy tőle fe-
hérműt és ékszereket loptak.

Az ezen ügygyel megbízott tisztviselő kihall-
gatta a leányokat és elrendelt a vallomásuk folytán
egy széleskörű nyomozást, melyről néhány nap
mulva egy 8 oldalas jelentéssel számoltak be a de-
tektívek, melynek eredménye a következő:

Gantnernek nem borbélyműhelye, hanem bor-
délyüzlete volt, de furfangja oly távterületű volt,
hogy úgy mint számtalan mások, más iparcégek fel-
használása mellett, e lepel alatt félrevezetik a rend-
őrséget és nyugodtan üzik a titkos bordélyrendszert.

Ebből az esetből levonhatja magának az állam-
rendőrség a konzekvenciát, mely eset ugyan nem
az első, sem az utolsó lesz, hogy Budapest területén
számtalan nagy cégérek alatt orgiák üztessenek.
Sajnos, hogy csak akkor lép a rendőrség akcióba, a
mikor az üzérkedés már oly méreteket ölt, hogy a
szomszédság, esetleg az egész környék megbotrán-
kozása folytán figyelmezzé lesz.

Ezek után nem óhajtunk az államrendőrség ha-
táskörébe beavatkozni, de azon nézetten vagyunk,
hogy az erre a célra hivatott egészségügyi osztály
a kinek reszortjába a prostitúció tartozik, nagyobb
éberséggel kell, hogy figyelje azon helységeket, hol
női alkalmazottak vannak.

Londoni kongresszus.

Az ötödik nemzetközi kongresszus a leány-
kereskedelem leküzdésére, mely utóbb Londonban
gyűlésezett a napokban, lezárult. Dacára annak, hogy
a program 23 kérdés megvitatása körül csoporto-
sult, amelyek részletesen, sőt egynehányan túl beha-
tározat bir jelentőséggel, mely szerint a kongresszus
ama óhajának ad kifejezést, hogy „a minden or-
szágbeli nemzeti bizottságok a nyilvános házak el-
törlésére igyekezzenek, mert a többi határozatok
és ajánlatok, mint például női rendőri assistensek
alkalmazása, a női utazók a hajón és kikötőkben való
megfigyelése, mint továbbá a kiskorúaknak poste-
restante levelezés való meggátlása már több or-

szágban életbe léptetett és azonkívül a majnai
Frankfurton, Páris és Madridban tartott kongressz-
usok alkalmával szótárgyává letettek.

A nyilvánosházak megszüntetése ugyan már
Frankfurtban is a német asszonyok óhaját képezte,
de az akkori elnökök és számos bizottsági tagok
hogy a leánykereskedelemnek büntető törvénycik-
erről hallani sem akartak, amit azzal indokoltak,
hogy a leánykereskedelemnek büntető törvénycik-
kek életbeléptetése által véget lehet vetni, holott
tudnivaló, hogy eddigi tapasztalatok szerint még
nem volt rá casus, hogy a büntetőtörvény bünté-
nyeket megakadályozott volna, hanem csak megto-
rolt és hogy a nyilvánosházak létezése szoros ösz-
szefüggésben állanak a leánykereskedelemmel és
csak ezek megszüntetésével lehet a leánykereske-
demnek véget vetni.

Most már az annak idején ellenkező urak e né-
zetet osztják és mivel Angliában és több más álla-
mokban jelzett házak eltörlése már befejezett tény,
úgy elvárható, hogy az 1916. évi Péterváron tar-
tandó kongresszuson ezen problema megoldása ked-
vező eredményt fog nyerni.

Aradi állapotok.

Ezen állapotok ugyan nemcsak Aradon, ha-
nem országszerte minden városban uralkodnak és
csak akkor nyulnak be a darázsfaszekbe, ha a felje-
lentés valamelyik utcabeli lakótól a türehetlen bot-
rányos állapot miatt történik, azaz a rendőrséget
megfigyelésre intik.

Amíg a rendőrség rá nem szánja magát a
prostitúciós szabályrendelet elkészítésére, az una-
lomig kell ismételnünk, hogy gyalázatosabb erkölcs-
rendészeti állapotok sehol az országban nincsenek,
mint Aradon. Nem tudjuk megérteni, hogy miért ke-
rülgeti ezt a kérdést a rendőrség, mint macska a
forró kását, hiszen Aradon már annyira elfajult a
tiltott prostitúció, hogy szinte botrányos mérvet
kezd ölteni. A rendőrségnek csaknem minden ide-
jét lefoglalják azok a tárgyalások, amelyekre Arad
bűnös élete ad alkalmat. De hiába való a rendőrség
legszigorubb megtorlása is azokkal a szerencsétlen
nőkkel szemben, akik a lappangó veszedelmet ter-
jesztik, a szabad prostitúció sokkal fontosabb szo-
ciális és közegészségügyi kérdés, semhogy azt gya-
kori razziákkal és szigorú rendőrbirósági ítéletekkel
rendezni lehessen. A mai életrendszer mellett szük-
ség van a nyílt prostitúcióra, amely rendőri és egész-
ségügyi felügyelet alatt áll s ennek a szükségét már
minden nagyobb város be is látta, csak az aradi vá-
rosházán nem ismerték még fel a titkos prostitúció
romboló veszedelmét, Pedig a rendőrségnek tudo-

mása van azokról a förtelmes dolgokról, amelyeket a tiltott szerelem termelt Aradon. Statisztikát is készített a rendőrség arról, hogy a szigorú tilalom dacára Aradon hány privát nő üzi keresetszerűen a titkos szeretkezést. A kimutatás szerint mintegy 120 olyan nő tartja fenn magát a tiltott prostitúcióból, a kik nem állanak rendőri és orvosi felügyelet alatt. — Csaknem valamennyien betegek s fertőző bajukat átadják azoknak a férfiaknak is, akik pénzért megvásárolják őket. Megtörtént már az is, hogy családos emberek kerültek ilyen utcai nők hálójába s megfertőzve kerültek vissza családjukhoz, a melyben tovább terjesztették a legcsufosabb bajokat. A rendőrségnek még az ilyen példák sem elegendők arra, hogy a népgyűléseken és más politikai dolgokban éreztetett vasmarkával nyuljon Arad legsúlyosabb veszedelméhez: a titkos prostitúcióhoz.

*) A fenti zeneműajdonságokat valamint bárhol hirdetett zene kiadványt a Zongorames-ter urak legjutányosabban **KERPEL IZSÓ ZENEMŰKERESKEDESEBEN ARAD,** Andrassy-tér 20. sz. szerezhetik be. Valamint felhívjuk b. figyelmüket zenemű kölcsöntárunkra, ahol a megjelölt zenemű ajdonságok azonnal kölcsönbe kaphatók. Ismertetőt ingyen küldünk

A kerítés.

a) Általában.

(I. folytatás.)

Az erkölcs következményeihez a maguk egészében büntetőjogi szankciót fűzni nem lehet, mert a nemi szenvedélyek erejével és a társadalmi szokásokkal a törvényhozónak számolnia kell.

Bár a büntetőtörvények a társadalmi fölfogás és szokások némesítéséhez hozzájárulnak, azokkal határt nem ismerő merev ellentétbe mégsem helyezkedhetnek, ha az egyéni szabadságot és más, nem kevésbé fontos erkölcsi érdekeket veszélybe sodorni nem kívánják.

Ezért nem büntet a javaslat minden kerítést s nem helyezkedik a bordélyházak s hasonló üzletek teljes eltörlésének álláspontjára.

De szigorú büntetést állapít meg, ha e cselekmények a gyöngébb s ellentállásra alig képes fiatal nő erkölcsi integritását sértik (43. §.), ha erkölcsileg lealacsonyítják (44. §.), ha a szabadsággal is ellenkeznek (45. §. 1. p.), ha a tettes és a sértett közt

főnálló erkölcsi kapcsolat elemi következményeibe ütköznek (45. §. 2. p.), ha üzleti foglalkozássá fajulnak vagy visszaesést alkotnak (45. §. 4. p.) (Id. h. 690. lap.)

III. A kerítés büntette és vétsége a kir. törvényszék rendes hatásköréhez tartozik. (Bpélt. 17. §. 1. és 4. p.)

b) Egyszerű kerítés.

43. §. Kerítés vétségét követi el, aki valamely tisztességes nőt házasságon kívüli nemi közösülés vagy fajtalanság céljára önérdékből más részére szándékosan megszerez vagy megszerezni törekszik, ha a nő életének huszadik évét még be nem töltötte.

A bűnvádi eljárás csak magánindítványra indítható meg. A magánindítvány nem vonható vissza.

M. J. I. E. §. a kerítésnek azt az esetét bünteti, mikor a cselekmény külsőleg jelentkező sulya enyhébb jellegű, de a sértett nőnek korára és erkölcsiségére tekintettel fokozott védelemre van igénye.

Az államnak a nő erkölcsi bukását akkor is akadályoznia kell, ha az saját erkölcsi érdekét föllismerni s a kerítővel szemben érvényesíteni elég lelki erővel nem bír.

Az erkölcsi rend föntartásának és az önmagával való rendelkezés szabadságának eme határán azonban nem mehet addig a törvényhozó, hogy minden esetben büntesse azt, aki egy nőt erkölcstelenségre, kényszerítő eszköz alkalmazása nélkül rábir.

A minősítő körülmények nélkül elkövetett kerítés ellen a védelmet csak a tisztességes nő élvezi.

A tisztesség értelmezését a javaslat mellőzte. Annak helyes megállapítása esetenként a bíróra tartozik.

A törvényben meg nem határozható e fogalom, mert a társadalmi fölfogással változik s az egyes osztályok szerint is különböző.

A javaslat rendelkezéseiben kifejezésre juttatott alapelv azonban határozottan utal arra, hogy a tisztességes nő védelmét mindenkinek megadja, ki nek erkölcsi értéke a kerítéssel csökken s erkölcsi bukását idézi, vagy segíti elő.

A közfelfogás szerint tisztességes az a nő, ki a társadalom életében részt vehet.

Fogalmilag ki van zárva e körből az örömlány, a bordélyházban és hasonló üzletekben alkalmazott, s minden más nő, ki közmondás szerint erkölcstelen keresetforrásból él.

II. Minden tisztességes nő kerítésénél sérelmet szenved az erkölcs; az egyszerű kerítés esetében azonban a büntetőjogi védelmet igénylő külső rend érintetlen marad.

A védelem oka a sértett védelme; a főszű a

sértett egyéni sérelmén, nem a közrend megsértésén nyugszik.

Ezért a javaslat a büntetőjogi szankciót is azokra az esetekre korlátozza, mikor a sértett jogtárgy különös védelmet nemcsak érdemel, de arra egyúttal rá is szorul; mikor egyéni elhatározásának szabadságát korlátozza fiatal kora, mely a kezdődő nemi élet szenvedélyességéből és a jellemzilárdság hiányával jár. A korhatárt a javaslat a 20. életévben állapítja meg; ekkor a nő már átesett a nemi érettség első évein, a szenvedélyek első hullámain, tapasztaltabb lett, az élet küzdelmei közt elhelyezkedhetett, a kerítőkkel szemben védekező erőre tett szert.

III. A kerítés lényeges ismérve, hogy más részére történjék.

Ez a javaslat a törvényben már tiltott cselekmények mellett csak azokat az erkölcstelenségeket kívánja üldözni, melyeknek rendes megjelenési formája a legaljasabb intézkedés az emberrel, kereskedés a női testtel.

A „más“ fogalma a kerítő személyén kívül mindenkit felölel; a bordélyházak, más hasonló üzletek tulajdonosainak, bérlőinek sem szabad tehát immár a maguk személyzetét a husz éven aluli tisztességes nők közül még azok beleegyezésével sem fölfogadniok.

A „másnak“-nak, aki számára a nő megszerzett, nem kell a megszerzés időpontjában meghatározott személynek lennie. F. kifejezés csak azt jelenti, hogy a nő megszerzése nem a kerítőnek saját részére. — Ha a megszerzés egy meghatározott egyén részére, annak tudtával és segítségével, vagy megbízásából ment végbe, úgy fölbujtóval vagy bünséggel állunk szemben.

IV. A cselekmény lényege a megszerzésben vagy a megszerzésre való törekvésben rejlik.

A megszerzés szó tágabb jelentőségű a „reábir“, „csábit“ kifejezéseknél, melyek a megszerzett nő tudatos elhatározását kívánják. Tágabb a francia törvény „embancher, entrainer, détonruer“ kifejezéseivel, melyekben a sértett nő megtévesztése, vagy erőszakolása is benfoglaltatik.

A „Megszerzés“ kifejezés használatával a javaslat a büntetőjogi védelmet a lehető legtágabb körre terjeszti ki; még a leánnyal vagy asszonnyal való érintkezést sem kívánja meg. Teljesen elég, ha a megszerzés megtörtént akár azzal, hogy a tettes a sértett nőnek nyújt segílyt vagy módot a mással való közösülésre vagy fajtalanságra, akár pedig a harmadik érdekelt a „más“ személyt juttatja hozzá az áldozatul kiszemelt nőhöz.

(Folytatás következik.)

Erről-arról

Betegségem gátolt meg abban, hogy Singer Mihály ujvidéki kartárs ur e lap június 1-én megjelent számában irt cikkére egy megjegyzést tegyek *félreértések kikerülése* céljából.

Ugyanis cikkének 9. bekezdése így kezdődik: „Azon kirohandásokat, amelyek Strompf szaktársunk ellen intéztettek egyesek részéről, nem helyes tett és nem is lehet komolyan venni“. (?)

Előre kijelentem — és ezt e lapok nagyrebecsült szerkesztőjével bizonyítom, — hogy én a személyeskedés legnagyobb ellensége vagyok, de azért polémiába bocsátkozom *tárgyilag* alapon. Tudtommal csak Eble kartárs ur és csekélységem felett Strompf kartárs urnak, de én pontról-pontra a leg-rövidebben, *tárgyilagosan*; tehát nem „rohantam ki“, amit én itélek el legjobban. Hogy pedig engem lehet-e komolyan venni, azt Singer kartárs ur akkor tudná komolyan megállapítani, ha engem személyesen ismerne. (Szívesen látom vendégül.) Pont!

*

Tehát k. olvasóm, vedd kezébe e lapok febr. 1-én megjelent számát és olvasd el bírálatomat a belügyminiszteri felosztató-rendeletéről. Meglátod ott azon nézetem kifejezését, hogy *azért féltek tőlünk, mert mint testület beleszólhattunk volna az országos rendezés kérdésébe*, tehát *kifogásokat* kellett keresni az Egyesület felosztására.

Boda Dezső dr. fővárosi államrendőrségi főkapitány azon határozata, hogy gyűlésünket nem engedélyezi és annak megtartását betiltja (!) bizonyítja, hogy igazam volt, mert ne higyjék ám, hogy a mélt. főkapitány ur saját szakállára járt így el. De-hogy! Utasítást kért ő szerény véleményem szerint a belügyminiszteriumtól, hogy mit csináljon ezekkel a rébellis bordélyosokkal, akik nem elégszenek meg azzal, hogy róluk még több bört huznak le *tényleg*, mint ahányat a rókáról csak *akartak*, hanem még jogokat is akarnak? És ekkor kisütötték azt a nemcsak üres, de reánk nézve egyenesen *sértő* indokolást, hogy a mi szervezkedésünk az erkölcsrendészetre nézve káros!

De azt hiszem, azt nem tilthatja még a mélt. főkapitány ur, hogy ellenkező véleményen legyünk? Mi, a mi sok gondtól kifáradt és adó-vizsgadíj, pótdó, betegápolási, kövezési, ut-fejadó, be- és kilélegzési díj, stb., nem tudom mi fizetésétől kimerült agyunkkal azt merjük hinni, hogy meghallgatásunk határozottan *használt* volna az erkölcsrendészetre! És ha most el is hallgatták, erőszakkal kitörni akaró jajkiáltásunkat, találunk utat és módot panaszaik elsorolására, sőt *szervezkedésre* is, amihez éppen annyi jogunk van, mint a haza bármely

polgárának, mert akinek kötelezettségei vannak, annak, jog is dukál! És ha ezt a jugunkat el is akarják kobozni jelenleg, el fog jönni a mi időnk is!

És most, szaktársak, indítványozok valamit, amit a főkapitány ur nem *tilthat be!* Tartsunk *értekezletet* és nem *gyűlést*, egy *országos gyűlés* tartása tárgyában. Ezt *nem kell* bejelenteni és ott megbeszélhetjük a teendőket.

Irja meg minden csatlakozó szaktárs bejelentő levelében, milyen várost és milyen időt tart erre a célra alkalmasnak és a többség után indulunk majd. Azt hiszem, hogy ügyünk legagilisabb harcosa a lapok szerkesztője is belémeget a dologba, mert ez az egyetlen mód arra, hogy meghallgatást találjunk. Ne engedjük, hogy elérjék azt a célt, hogy mindig csak *egy emberrel* álljon szemben a hatóság, mert láthatják, hogy a hatóság is tudja, hogy *egyesülésben rejlik az erő* és azért akadályozzák meg szervezkedésiünket, hogy legyen akin kitölthessék bosszújukat, ha rosszul aludtak az urak.

És ha körmönfontan sikerülne bennünket ettől az *elvitathatlan* jogunktól *ez idő szerint* megfosztani, eljön mégis az idő, mikor elérjük célunkat, ha nagy küzdelem árán is és akkor majd belátják a hatóságok, mily fontos munkatárstól fosztották meg magukat hosszú időn át azáltal, hogy elnyomták a lenézett, de kizsarolt mulatótulajdonosok jalkiáltását, mellőzték szaktudásunkat. Meggyőződnek majd róla, hogy a leánykereskedésnek, titkos prostitúciónak *mi* vagyunk a legnagyobb ellenségei, *mi*, akik minden fumigálás dacára nagyobb hasznára vagyunk a társadalomnak, mint sok nagyképiusködő, álszenteskedő, *mi: a közegészségügy katonái*, akik nem teszünk mást, mint hogy menedéket adunk azon páriáknak, kiket azok gyártottak, akik lenéznek bennünket, megmentjük az éhségtől azokat, kiket ők fosztottak meg bécsületüktől és segítjük felnevelni az *ő* törvénytelen gyermekeiket!

(Segesvár)

Szirmai Andor.

Szerelem a Bohémiában.

Megbocsát „I d a k r a s” barátom, hogy ellopom egy tárcájának címét, de mint szintén volt nemzetközi artistának elnézi ezt.

Okot ezen sorok megírására egy rövid hírcske adott, melyet e hó 11-én hoztak az összes lapok.

Debrecenben a város tulajdonát képviselő „Bika szállodában” nyaranta orfeum vagy kabaré-előadások vannak. (Magam is ott voltam már szerződötve évek előtt). Hogy az előadások rendezése csak cégér, azt felesleges megjegyezni. Elsőrangú erők vannak szerződötve, de a főcél az

előadás utáni konzumáció. Ez ugyan nincs megengedve, de türi a rendőrség úgy a fővárosban, mint a vidéken. Pedig de sok baj okozója lett már az előadás utáni mulatság, de sok egzisztenciát tett már tönkre, sok család boldogságát dulta már fel! És mégis elnézi a hatóság. Ime egy eset:

Fenyő Zoránd debreceni kereskedő, hét gyermek a tyja, beleszeretett a társulat egy tagjába, Arany Mariskába, Minden idejét vele töltötte, kitartotta, elhanyagolta családját, minden éjjel dorbézolt vele.

Egy éjjel meglepte felesége a szeparéban szeretőjével (julius 10-én) és szemrehányásokat tett a nőnek. Ez olyan durván vágott vissza, hogy az aszszony magáról megfeledkezve, revolvert rántott és lelötte férje csábitóját, gyermekei atyjának elrablóját. Halálosan találta, de azért nem esik baja gyilkosának, mert az esküdtek okvetlen felmentik.

Most kérdelem: hol itt a hatóság erélye, melyet mi annyira megszoktunk? Ha a fennálló szabályokat betartja, nem akadályozza meg az ilyen esetek előfordulását?

Ha egy üzleti leányba szeretett volna bele Fenyő Zoránd, tudomást szerzett volna róla a hatóság és hogy baj ne legyen a dologból, egyszerűen eltoloncoltatta volna a leányt a városból, aki pedig nem tett egyebet, minthogy vendéget fogadott, amihez joga van, de a titkos kéjnőt, aki az artistanő cégére alatt folytatta a kéljlgést elcsábitva egy 7 gyermekes családapát, azt futni engedte a rendőrség, mert annak esetleg akadáhat befolyásos pártfogója.

Igazán ideje lenne már, ha a fővárosi rendőrség betartatná a mulatókról (orfeumról, dalsarnokról) szóló szabályrendeletet, ugyszintén vidéken is figyelemmel kísérenék a dolgot, hogy ettől a szennykonkurenciától megszabaduljunk, melyet különösen olyan nagyobb városokban éreznek az üzletesek, a hol gyakorta tölt hosszabb időt az orfeum kabaré mint Kolozsvár, Arad, Debrecen, Temesvár stb. Ne resteljük a kis fáradságot az üzletesek, szóialjanak fel ellene az illetékes fórumnál. — Seg i t s m a g a d o n é s s e g i t v e l e s z r a j t a d.

Jamrisz.

<p>GARAI KÁROLY RÉZ ÉS VASBUTOR GYÁRA ARADON JÓZSEF-FŐHERCEG-ÚT 11. TELEFON 847.</p> 	<p>Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy</p> <p>réz- és vasbutorokat</p> <p>a legegyszerűbbtől a legmodernebb kivitelben készítek. Réz-ágyakat, mosdóasztalokat és éjjeli szekrényeket márvánnyal, ruhafogasokat, vasbutorokat, sodrony ágybetéteket és gyermekágyat és gyermekkocsikat, kerti berendezéseket, tűzmentes pénzszerkényeket a legolcsóbb áron</p>
--	--

HIREK

Előfizetési felhívás!

Tekintettel arra, hogy lapunk célja, az erkölcsi és anyagi létérdekiünket támogatni, úgy felkérjük azon tisztelt szaktársainkat, akik az előfizetéssel hátralékban vannak, azt mielőbb szerkesztőségünkbe, Arad, Damjanich-utca 12. sz. alá beküldeni, annál is inkább, mivel ezáltal csakis a saját érdekeiket támogatják.

Szirmai Andor segesvári kartársunk balesete okozta betegségéből teljesen felépült és ezuton mond köszönetet mindazon t. kartársaknak, kik állapota iránt szóval és írásban érdeklődtek.

Olvasóinkkal örömmel közöljük, hogy: S a r k a d i E. Bandi ur lapunk volt társszerkesztője, ki jelenleg Pécsen az „Ostende“ mulatónál van szerződésben, az „Értesítőnek“ újra munkatársa lett.

Végre és valahára egy hasznos sőt ránk üzlet-tulajdonosokra nézve előnyös pontot találunk egy most szentesített törvényben és pedig a munkakerülőkre vonatkozólag, amelyekhez a tiltott prostitúciók is bele értetődnek, mert ezek is munkakerülők. Az 1913. évi XXI. törvénycikk, mely július hó 7-én szentesítést nyert a közveszélyes munkakerülőkéről, (bennünket érdeklő rész 4. §.)

Vétség miatt tizenöt naptól hat hónapig terjedhető fogházzal és ötszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő:

1. aki nyilvános vagy a közönségnek nyitva álló helyen (1879. XL. t.-c. 87. §.) üzött tiltott szerencsejátékból tartja fenn magát, vagy mások szenvedélyét, könnyelműségét, tapasztalatlanságát vagy értelmi gyöngeségét üzletszerűen kihasználja; vagy

2. aki kéjnővel vagy tiltott kéjelgésből élő nővel tartatja ki magát.

Ribillió egy mulatóban. Aradon július hó 23-án reggel 3 órakor véres verekedés színhelye volt a Három veréb-utca 2. számú üzlet, melynek tulajdonosa Stefanovits Ambrus.

Éjféle 2 órakor beállított az üzletbe Fekete János és társa M. Á. V. munkások és mint Jasszokhoz illő módra, nem azt rendelték, amit kaphattak volna, hanem ellenkezőleg, pezsgőt, paprikást stb.

A lányok ezen jót nevettek, amit ezek csak vártak, hogy alkalmuk legyen kötözködni, erre Stefanovits A., a mulató tulajdonosa, megsokalta a vendégek kellemetlen garázda magaviseletüket és üzletéből kiutasította.

Fekete és társa kimenőben reprodukálhatatlan szavakkal illették a tulajdonost és fenyegetőleg,

hogy még ezért lakolni fog, az utcára kiérve egyéb bosszút nem állhattak, mint hogy a leeresztett rolokat öklökkel folyton verték.

Ezt a ritka zenét megsokalta Stefanovits és személyzete és botokkal felfegyverkezve, kimentek az utcára, amire a legények számítottak is, mert az egyik Stefanovits balkarját még az ajtóban kétszer megszurta, a társa pedig revolvért rántott és azt el is akarta sütni, de ez szerencsére csütörtököt mondott. Stefanovitsnak sikerült Déza György zongoramester segítségével Feketét ártalmatlanná tenni, ellenben társa megette a káposztát.

Feketét rendbehozva, átadták a rendőrségnek, hol előzetes letartóztatásba helyezték, de társának kilétét nem hajlandó elárulni.

Stefanovits állapota nem súlyos és remélhetőleg rövidesen kiheveri a szerencsés kimeneteli balkáni eseményét.

Elővigyázat. Ezen jelszó gyakorlása sohasem ártott, amit legjobban bizonyít az alábbi eset, mely ugyan egyrészt sikerrel, másrészt pedig kudarc-al végződött.

Tudvalevő, hogy a fővárosi állami rendőrség az annak idején kérelmezett közgyűléseink megtartását nem engedélyezte és én dacára annak, hogy a főkapitányi Határozatot ugyszólván az utolsó órákban, a gyűlés megtartására tervbe vett idő előtt megkaptam, a tisztelt szaktársainkat még sem hívtam fel a gyűlésen való megjelenésükre és pedig csak elővigyázatból, és amint bebizonyult, ezen eljárásom igen is helyén volt, mert a Határozat megtagadó volt.

Dacára e betiltó határozatnak, mégis megjelent egy rendőrtiszt vezetése alatt egy csapat rendőr a kérvényben megjelölt időre a megjelölt helyen, hogy a gyűlésen esetleg megjelent szaktársakat szétugrasszák, itt ellenben a tanúsított elővigyázat eredménytelen volt, mert a gyűlésteremben egyetlen szaktárs sem találtatott és ennél fogva a rendőrségnek teljesen sikertelenül kellett visszavonulni.

A kefekötő. Szombathelyi tudósítónk jelenti, hogy egy ottani kefekötő Alboczi Lajos miután foglalkozásához híven, azaz mint egy kefekötőhöz illő módra berugott, beállított egy ottani éjjeli mulatóba

A szesznek nagy hatása volt s ennek következtében ott óriási botrányt csapott és mikor fizetésre került a sor, megtagadta azt ama kifogással, hogy semmit sem rendelt, tehát nem tartozik, sőt az egész személyzetet a főnökkel együtt reprodukálhatatlan szavakkal illette, de vesztére, mert a mulató tulajdonosa Zsinkó József felemelte és az utcára kivitte de a kapunál elejtette a kezéből olymódra, hogy Alboczinak bizonyára egy és mindenkorra elmegy a kedve egy ingyenes mulatózástól.

Ujdonság. Egy debreceni előfizetők irja, hogy dacára annak, hogy ma már a 40-ik nyarat élvezi, mégis egy sikerült körmönfont csalásnak esett áldozatul és fokozta a bosszúságát az anyagi veszteségén kívül még ama tény, hogy az ellemi iskola első osztályába küldik vissza.

Mikola Teréz, Pécsről, Debreceni előfizetők üzletébe ajánlkozott, de tulmagas összegű pénzelőleget kívánt. Többszöri levélváltás után sikerült a kérdés megoldása, mely szerint előfizetők hajlandónak nyilatkozott, hogy Mikola Teréz munkakönyvét, mely 25 korona utánvéttel feladandó, kiváltja.

A posta negyednapra hozott is egy könyvet az említett utánvétli összeggel és szaktársunk a boríték felbontását a postai kézbesítő előtt megkezdte. — Közben örült, hogy csekély kockázattal egy megnyerő üzletleányra tett szert, de öröme csakhamar megdöbbenéssé változott át, mert a borítékban a remélt cselédkönyv helyett egy használt első osztályu ellemi iskolakönyvet talált.

Szaktársunk nyomban megtette a bünvádi feljelentést, mi azonban figyelmeztetjük becses kollégáinkat, hogy mindenesetre óvatosak legyenek, hogy netán őket is az I-ső osztályba visszaküldjék.

Károsító személyzet. Julius hóban a következők lettek bejelentve:

Pilion Amália N.-Bocskó	1889
Varga Júlia N.-Dorog	1891
Schneider Fani Pécs	1889
Schneider Hana Pécs	1891
Bath Mária Kaposvár	1889
Vidu Ilona Sárofalva	1894
Kantor Kati Mikehalmán	1890
Perge Rozáloa Karczag	1894
Salamon Hani Margitta	1892

Figyelem! Felkérjük tisztelt olvasóinkat, hogy az előforduló károsító személyzetről avagy egyéb előforduló eseteket szerkesztőségünknek okvetlen közölni sziveskedjenek.

Óriási árvizkatasztrófa. Zilahi tudósítók jelentik, hogy ott július hó 28-án kétszer egymásután az árviz horzasztó károkat okozott és egy szaktársunkra oly csapást mért, melynek borzalmi leírása képtelenség.

Az első árviz a reggeli órákban még nem volt olyan veszedelmes, mint az esteli, amikor a félelem tetőpontra állott. Az eső folyton sűrűbben esett és táplálta a hegyekről szakadó szennyes víztömeget, a romboló vizáradat nem kimélt semmit, ami útjában esett, mindent magával ragadott, ugymint háziállatokat, takarmányt, butorokat, kerítéseket, kisebb házakat, nagyobb melléképületeket, hidakat, sőt embereket is.

A mit az ár nem birt magával vinni, oly házaknál a talajt átáztatta és romba döntötte.

Az ily módon tönkretett sorában, sajnos, szaktársunk. Melis István, is van, akit most 2 éven belül már a második ily csapán éri.

Két évvel ezelőtt az árviz Lugoson tette tönkre és csak a jószívű szaktársaink adott fillérjei segítettek, hogy Zilahon Jennei István Kör-utca 14. sz. alatti üzletét bérbe vehesse. Most az árviz újból leirhatatlan pusztítást vitt nála véghez.

A ház, melyben üzlete és magánlakása volt, összedőlt és az egész butora, ágy- és ruhaneműje teljesen hasznavehetetlenné lett. Könnyező szemmel fordulunk az elemi csapás által lesújtott szaktársunk felé.

A miskolci mulató. Miskolc város tanácsa keddi ülésében adja meg az építési engedélyt Lefkovits Albertnének az Árpád tér 9—11. számú telkeire tervezett téli-nyári mulatóhelyiség építésére.

A terveket Bloch Ármin műépítész tervelte és az építető az engedély megadása után nyomban hozzáfog az építkezés megkezdéséhez.

Az új Éjjeli mulató egy nagyszerű, impozáns épület lesz, mely a Fazekas és az Árpád utcákra fog nézni. Az épület csak két utcára néz. De az épületre az egész Miskolc fog nézni.

A mulató egy impozáns, egyemeletes épület lesz, szépen kiképzett fronttal, ügyes beosztással, a modern higiéné minden technikai újításának felhasználásával.

Az utca felől egy főbejárója és egy diszkrét bejárója lesz az épületnek, melynek parkirozott udvara, szökőkúttal ellátott kertje is lesz.

A földszinten lesznek a nagyméretű, diszes szalónok és a tulajdonosnő magánlakása — az utcára. Az emeleten lesznek a bennlakók közös hálótermei. Az emelet udvari szárnyaiban, továbbá a földszint udvari épületszárnyaiban lesznek elhelyezve a vendégszobák, a konyhák, kávékonyhák és két — nagyobb társaságok számára tervezett szeparé.

Már az épület tervezésénél is figyelembe vették a város mérnöki és orvosi hivatalának minden jogos kívánságát, minden figyelmeztetését és a tervek elkészítésénél helyt adtak minden ilyen irányú óhajtnak. A miskolci Éjjeli mulató, — ha felépül — egész Magyarország legszebb, legimpozánsabb mulatója lesz.

Letartóztatott külföldi leánykereskedők. Mint Triesztből jelentik a rendőrség letartóztatta Bojencsik házaspárt. Az asszonynak ugyan egy nyilvános háza van, és hogy a mai szigorú törvényeket kiját-sza egy főhadnagy nevére szóló katonai igazolvánnyal 3 leányt Lembergől saját üzletébe szállított. A leányok rövid idő múlva üzletéből megszöktek és így az egész családja rájöttek. Most mindkét rész-

ről megindult a nyomozás de főképpen a katonai hatóság erélyesen nyomoz, hogy milyképpen juthatott Bojencsikné a főhadnagy igazolványához.

A kéjné mint királysértő. Szabadkai tudósítónk jelenti: Egy érdekes tárgyalást halasztott el július 17-én a kir. törvényszék a vádlott megnevezése miatt. Vakula Mária a múlt évben a balkáni háború kitörése idején egy Bácsstopolyai éjjeli mulatóban volt alkalmazva, hol egy mulatozás alkalmával sértő kifejezést használt a király személyére. Schmier rendőrbiztos aki véletlenül jelen volt feljelentette királysértés miatt. Közben Vakula Mária eltávozott Bácsstopolyáról ismeretlen helyre és a tárgyaláson nem jelent meg, amiért is ellene az országos körözés elrendeltetett. Ajánljuk a t. szaktársunknak, hogy aki a tartózkodási helyéről tud, haladéktalanul jelentse a szabadkai kir. törvényszéknek.

Üzlet átvétel. Zeisler Adolf szaktársunk tulajdonát képező Lócsei üzletét múlt hó 15-én Weisz Rudolf bérbe vette. A zágrábi 5. számú üzletet, mely Goldstein Fülöp tulajdona volt a múlt hó elején Zeisler Adolf megvette.

ÓVAKODJUNK!

Állandó rovat.

Szekler Ignátné, Szeged.
Goldfinger Adolf, Léva.
Balog Gábor, Salgótarján

Tarkaságok.

Bandi mókák!

— Hogy mit mond? Nem megy az üzlet? Én egy évig voltam ott és folyton ment és most is megy!

— Hát aztán hol van az az üzlet most?

— Ott, ahol volt!

— Hiszen akkor eddig nem ment egy lépést se!

*

— Mondja, nagysád, mi van az étlapon?

— Az nincs, mit én szeretnék enni!

— Hát mit szeretne enni?

— Nyulat!

— Tudja mit? jöjjön velem s majd lövünk egyet!

*

— Kitették a holttestet az udvarra.

— No, ná majd kísétál magátul . . .

*

— Van neki, van neki, van . . .

— Mit dicsekszik? Másnak is van, még se hencveg vele . . .

*

— Ki, ki, ki, kilukadt a . . .

— Mit kiabál, másnak is kilukadt, még se szól.

*

Károg a holló a jegenyén . . .

— No, ná majd a népoperában . . .

*

— Volt egyszer egy ember, ki nagyon féltette a feleségét, hát egyszer el kellett utaznia, de hogy biztosítsa magát, kiírta az ajtóra:

„Tilos a bemenet!”

CSARNOK.

Átkozott szerelem.

Irta: VASS.

Nagy csend van a sárga házban, — mindenki alszik, csak az öreg pápaszemes szakácsnő van ébren és tisztogatja a zöldséget az ebéd-főzéshez.

Valami hörgéshez hasonló neszt vél hallani, . . . hm, hm, mi a fene lehet ez? mormogja magában, melyik kisasszony hortyog oly csunyán, s tovább folytatja a zöldségtisztítást. Egyszerre kilugja a lába alól a schamerlét, feláll, leteszi a kést, megforgatja a tiszta vízben a zöldséget, s elkezd mormogni: üssön bele a menykő, ez mégis sok, ami sok, ezt a hortyogást végighallgatni s ezzel kimegy a folyosóra és hallgatózik, vajjon melyik szobában hortyognak ily botrányos fülsértően.

Lábujjhegyen ballag végig az 1., 2., egészen a 9. számú szobáig, itt megáll és hallgatózik!! megvan, itt van . . . kopog az ajtón, de nem kap választ, kezdi névről szólítani Ottília kisasszonyt. Ottília! Ottília! . . . semmi válasz, s fejszéválva mondja az öreg asszony, de mélyen aluszik a kisasszony, biztosan többet ivott ma kelietnél, no de már mindegy gondolja magában és ezzel benyit a szobába.

Sötétség uralkodik, a szobák erősen be van függönyözve, annyira, hogy egyetlenegy napsugár sem hatolhatott be. Keresi a villanykapcsolót, — nagynehezen ráakad, csavar egyet, kigyul a villany, körül néz, az ágy üres, sőt érintetlen.

Hátul fogja valaki a szoknyáját megfordul és a pillanatban látja Ottiliát a leheverőn hanyat fekvé, szájából valami fekete folyadék folyik. A pápaszemes szakácsnő elkialtja magát annyira, hogy az egész ház visszhangzik:

— Jézus Mária, Szent József! Segítség! Segítség!
Az eddigi siri csendet, ajtó csapkodások váltják fel,

mi az? mi baj? kiáltásokkal vegyítve, mindenki szalad a 9-es számú szobához... Ottilla! Ottilla! mit csinált? Ottilla csak a kezével legyintett az egészhez. A tulajdonos kiadja a parancsot Jánosnak, hogy szaladjon ahogyan csak tud orvosért, — János követi a parancsot, és kis vártatva megjön a doktor ur. Megvizsgálja az öngyilkosjelöltet és kijelenti, hogy az állapot nem veszélyes, de egyuttal megkérdezte a leánytól, hogy mit ivott, mely kérdésre Ottilla felsorolta, hogy mely alkatrészekből állította össze a halálitalt. Az orvos figyelmesen és fejesővélva hallgatta végig a substanciák felsorolását, annál inkább, mert ezen ital összetétele egy orvosi könyvben sem található.

A recept a következő volt:

- 200 gr. dematurált szesz
- 100 gr. Müller-féle ténia
- 50 gr. Lapisz víz
- 100 gr. Szublimát oldat

Az orvos ezek meghallgatása után a kórházba való szállítását elrendelte, ami meg is történt.

Sándor Ilona (Ottilla), rövid idő alatt egy mesével igen nagy érdekességre tett szert, mert mint előkelő családból származó millovarnö mutatkozott be és csak társulata csődbe jutása által okozott kényszerhelyzete jutatta állítása szerint üzletbe.

De mint minden bimbó kiszokott fakadni, úgy a hazugság is napra jött, még pedig olyformán, hogy Sándor Ilona nem volt sohasem artistanő, hanem egy tatabányai köművesegéd leánya, ki huzamosabb ideig, mint dézsatiündér működött és így jutott a jászberényi éjjeli mulatóba.

Itt már az első öngyilkoságot követte, későbbem Cegféd, Erzsébetfalva, Sátorajja-Ujhely és Arad városokba hasonló manővereket csinált, mi csak azzal magyarázható hogy rendkívül szerelmes természetű (hysterikus) volt.

Minden hónapra jutott egy, sőt több strici is, úgy annyira, hogy a leány az öngyilkossági kísérleteket sem győzte oly arányban, már mint ahány strici őt faképnél hagyta.

Bizony, bizony ilyen az átkozott szerelem és ilyenek az átkozott stricik, mert amíg a leánynak a szelet csapja, addig ne merjen senki őt szidalmazni, mert a leány képes miatta gyilkolni, de viszont, ha a leány megtudja, hogy az imádottjának egy másik üzletben még egy szerelemre éhező tyukja van, úgy hajlandóságot mutat, hogy a strigóját kivégezze.

Nyolc nap mulva Ottilla elhagyta a kórházat és a déli órában beállit az üzletbe, hogy tette által okozott kellemtelenségeért bocsánatot kérjen, de miükönnyei és könnyörgése misem használtak, mert főnöke kiadta a madámnak a parancsot, hogy menjen vele a városházára és tisztítsa a megfertőzött levegőt a dögbűztől.

Hála.

Irta: GUSZTI.

I.

Elnéztek ma a Rózsához — mondotta Beck, avval lezárta a zongorát, ráhuzta a takarót, vette kabátját és indult hazafelé.

— Kezeit csókolom — köszönt el főnöknőjétől, s midőn gyors léptekkel elhagyta a házat, nekivágott a Zöldfa utcának, ahol a kedvese lakott.

Rózsika egy szép gömbölyded arcú szőke lányka volt. Nyolevan forintból váltotta ki a szomszéd üzletből. Amikor kifizette az adósságát, kivett számára egy külön butorozott szobát, s ott tartotta. Kosztot egy közeli vendéglőből hozatott a számára. Szóval mindennel elátta, amire csak szüksége volt.

Beck Lajos a negyedik utcában lakott tőle, hetenként kétszer-háromszor ellátogatott hozzá. Mäskülönben nagyon rendezett viszonyok között élt — jól jövedelmező üzlete volt. A háziurának, sem szabójának nem tartozott, mindössze huszonnégy éves, nőtlen ember — tehát élvezte a világot.

Fütyürészve haladt végig a még néptelen, sötét téli utcákon, s midőn a célhoz ért, saját kulcsával kinyitotta a kaput s azonmód a leány szobáját is. Rózsika még javában aludta az igazak álmát, de midőn Lajos az ágyhoz közeledett, fölébredt álmából.

— Maga az Lajos? kérdezte.

— Én vagyok, avval felcsavarta a lámpát, — hogy van Rózsika?

— Foglaljon helyet és látja valahogy csak megvagyok!

Mi ujság?

— Semmi különös ujság nincs — hanem kérem magát, ha nem esik nehezére, csináljon egy jó teát nekem s ha tetszik magának is.

Kis idő mulva már ott párolgott a tea előttük — élvezettel kóstolgatták. Rózsika Lajos elé rakta a kedvenc süteményeit, és előjött a szó mindenről.

Jól ízlett a tea mindkettőjüknek, Lajosnak talán azért, mert az egész éjjelt átvirrasztotta, Rózsikának meg azért, mert most kelt föl. Kora reggel a kis csinosan butorozott szobában a lámpa halvány világosságot árasztott. Az óra úgy ketyegett, mintha egy sebesült katona nyögése volna. Lajos kifogyott a beszédből, mikor a harmadik teát is megitta, beállott a csend.

Cigaretteját egymásután dobta félre — olyan fáradtnak érezte magát, idegei ki voltak merülve és lassan elszundikált.

Mikor Rózsika az újabb teát hozta az asztalra, akkor látta, hogy Lajos elaludt. Lábuhegyen ment az ágyhoz, megvetette, a könnyű váncosokat felrázta és Lajost szépen

lefektette — később aztán eloltotta a lámpát s ő is melléje feküdt . . .

II.

Kettőt ütött az óra, délután mikor felkeltek. A sűrű függönyön keresztül a fénytelen nap sugarai is áthatoltak, halvány világosságot árasztva a szobára. Lajos frissen ugrott ki az ágyból, leghideg vízben megmosakodott, s midőn felöltözött, úgy érezte magát, mintha ujjászülett volna, — valami boldog meglepedés járta át bensőjét. Hiszen erre vágyott már régen, — ez táplálta lelkében az ambíciót. Ő, akinek szülői még gyermekkorában elhaltak, akinek senkije sem volt — egyedül állott a világban, — nagyon érezte az árvaságát. Ő is otthonra vágyott. Egy édes kis fészekre gondolt, ahol reggelenként megpihenhet és valakire, aki együtt érez vele a jó és rossz napokban egyaránt és majd, akinek azt mondhatja: Édes kis feleségem . . .

Mikor Rózsikától elbucszott, vendéglőbe ment ebédelni, s onnan a kávéházba, hogy elfogyassza a megszkott feketéjét. Ujságot hozatott és olvasni próbált. Idegesen forgatta a lapokat, de mikor olvasni akart a betűk összefolytak a szemei előtt, — nem volt képes kibetűzni egy szót sem. Vallami forgott az eszében. — Istenem, gondolta magában, milyen jól bínik velem ez a Rózsi, mikor elmentem tőle, háromszor is letisztított, a kapuig kísért és addig nézett utánam, amíg látott — hiába! — beszélhet a világ — mégis csak szeret engem a Rózsi . . .

Nagy terveket szőtt. Már három hónapja tartotta neki a lakást, fizette érte a vendéglőt, ruhákat vett neki, zsebpénzzel látta el, szóval mindent, amire csak szüksége volt, mindent adott neki. Most már elhatározta magát arra, hogy nőül veszi, ha eddig nem csalta meg, ezután sem fogja. Beszéljen a világ — fűzte tovább gondolatait — te is szeretsz Rózsikám, én is szeretlek, s így majd meglátod boldogok leszünk . . .

III.

A pénz, amit pár év óta fillérről-fillérré összerakott, folyton növekedett, minden szórakozást került, másra nem költött, csak amire legnagyobb szüksége volt.

A jó üzlet, ahol alkalmazva volt, jó keresetet biztosított számára, minden hónapban félre tudta tenni az ő nyolcvan forintcskáját. Az ő Rózsikáját tartotta szemel előtt, ezért vontta meg magától az ebédutáni korsó sörét, egy vágy sarkalta — fészket alapítani — illetve boldogságot teremteni a feje fölé.

Lassan aztán bele nyugodott az elhatározásába, fenkölt lélekkel iparkodott célját elérni. Attól kezdve kávéházba sem járt. Rózsinak az elhatározásáról nem is tett említést, ő csak titokban folytatta szándékát. Iratai után szaladgált, hogy minden együtt legyen aztán majd meg-

lepi vele barátnőjét. — Hogy fog örülni Rózsika — ujjongott magában Lajos.

Egy hétre rá készen volt vele, megvoltak az irásai ami ehhez szükséges. Egész éjjel jókedvű volt, szinte csodálkozott a főnöknője, hogy az azelőtt komoly szolid zongoramester, hogy megváltozott — azelőtt egész éjjel szavát sem hallották, ma azonban az arca sugárzott az örömtől, — mindenkihez volt egy pár jó szava — mosolygott, s ha valamit mondtak neki ami érdekelte örömmel hallgatta végig sőt még nevetett is.

Éjfél felé magához intette főnöknője Lajost:

— Miért olyan jókedvű ma? kérdezte tőle.

Lajos aztán nem álhatta tovább, hanem bizalmasan elmondta az egész dolgot főnöknőjének. Persze megörült ő is, hogy Lajos szándékát keresztül akarja vinni, — s mindjárt fel is ajánlotta magát, hogy szívesen elfogadja a nászasszonyi tisztséget, amely nyilatkozatnak Lajos csak még jobban megörült. A feiramtot nehéz szívvel várta már. A főnöknője, aki tisztelte és becsülte ezt a tiszta lelkű fiatal embert — látta ezt. Oda ment hozzá:

Nézze mester ur, csukja le a zongorát és menjen hozzá, adja tudomására amit óhajt, délben aztán ebédre várom mindkettőjüket . . . Lajos szédülve a boldogságtól s az örömtől, köszönetet mondott főnöknőjének a tanúsított figyelméért, — lezárta a zongorát és elhagyta a házat.

Hazament a lakására, magához vette az iratokat és sietett a Zöldfa-utcába, a Rózsikájához. Mikor odaért, zajtalanul nyitotta ki a kaput, és látta, hogy Rózsika szobájában még ég a lámpa. Ugy látszik még mindig olvas szegény — gondolta magában. Hogy fog csodálkozni azon, hogy ilyen korán jöttem hozzá.

Szive hangosan dobogott, mikor a szobaajtót kinyitotta. Alig hogy belépett, az asztalon egy bajonettet látott — majd az ágyból egy katona ugrott ki, egyenesen az ajtónak tartott és kimenekült azon. Rózsi, aki színén az ágyban volt, egy ingben ugrott ki, az asztalhoz kapott s a bajonettet az ágy alá dobta. Lajos a meglepetéstől szóhoz sem tudott jutni — ott áll a szoba közepén mint egy örült. A vére fejébe szállott, elkábította a látvány, ami eléje tárult. A következő pillanatban oda rohant az asztalhoz, felkapta az égő lámpát és a céda fejéhez vágta. A lámpa szétment s az égő petróleum ugyannyira, hogy a láng a leány hajába is belekapott. Ekkor ez óriási sikitásban tört ki. Lajos, mint aki megzavarodott, csak állt és nézte a szép lángokat, — nézte, hogy roskad össze a leány midőn már az inge is meggyuladt.

Pár percig tartott mindez, midőn aztán a lakók berohantak, a leányt megszabadították és a kórházba szállították, Lajost meg elvitték, de nem tudtak vele semmi célt elérni, mert megzavarodott, mindig tüzet látott.

IV.

Három hónapig nyomta Rózsi a kórházat s mikor elhagyta már nem a Rózsi volt. Arca teljesen összeégve ha-

ja már nem is volt, úgy nézett ki, mint egy öreg koldus-asszony — a hangja sem a régi Rózsi hangja volt — mindenbe megváltozott. Lajos pedig az élőhalottak közé volt temetve, ő meg mindig tüzet látott, mindenkire ráfogta, hogy ég . . . ég . . .

Akiért három asszony halt meg.

Aradmegyei leány és gazdatiszt szerelmi drámája.

Torotálme gyében tegnap reggel véres szerelmi dráma játszódott le. A Nagybecskerekhez tartozó Sándor udvaron történt a szenzációs féltékenységi dráma a Popovics-féle tanyán, amelyet most Lukács Iván szeszgyáros bérel. A tanyán alkalmazott gazdatiszt féltékenységből agyonlőtte gazdasszonyát, aki június óta van nála. A gazdatiszt ugyan azt mondja, hogy véletlenségből lőtte le a leányt, de a vizsgálat eddigi adatai megcáfolják ezt az állítást.

A véres esetről a következőket jelentik:

A Nagybecskerekhez tartozó Sándor udvaron a Popovics-féle tanyán ispánkodik Tatzberger Nándor. Ennek a Tatzbergernek a neve már szerepelt egy szomorú drámában, amelynek passzív részlete volt. Tatzberger Nándornak ugyanis évekkkel ezelőtt viszonya volt egy nagybecskereki kávéházi pénztárosnővel, aki agyonlőtte a feleségét, majd pedig a leány a börtönben öngyilkos lett.

Tatzberger egy ideig özvegyen élt 14 éves fiával és 15 éves leányával. miközben egy nagybecskereki éjjeli mulatóhelyen megismerkedett egy Virág Mária nevű aradmegyei 24 éves leánnyal. — Tatzberger Nándor a leányba beleszeretett, kivette a házból, hazaküldte szüleihez Aradmegyébe, majd innen ez év június havában magához vette házvezetőnőnek.

Közben a bérlő gyáros a cséplési időre kiküldött egy gyakornokot a tanyára, akivel a leány ismeretséget kötött. Tatzberger rájött a viszonyra s bosszút forralt a leány ellen, amit tegnap végre is hajtott s reggeli kilenc óra tájban revolverrel agyonlőtte a leányt.

A leány nyomban meghalt, míg a gyilkos gazdatisztet letartóztatták s bevitték Nagybecskerekre. Tatzberger kihallgatása során tagadta, hogy szándékosan lőtte volna agyon a leányt s azt mondja, hogy a revolverével habrált előtte, amely eközben elszült s a golyó így ölte meg a leányt. Ezt az állítást azonban a vizsgálat eddigi adatai megcáfolják s a rendőrség tovább folytatja ellene a vizsgálatot.

Szomorúan érdekes, hogy a Sándorudvari ispán miatt már három asszony pusztult el. Az egyik volt a felesége, akit néhány évvel ezelőtt egy nagy-

becskereki kávéházi pénztárosnő, aki Tatzberger szeretője volt, Sándorudvaron, ahová Tatzberger után ment, agyonlőtt. A másik áldozat ez a pénztárosnő volt, aki fogságában a büntetéstől való félelmében felakasztotta magát, a harmadik áldozat pedig Virág Mária, aki most Tatzberger kezeitől pusztult el.

Értesítés.

Az üzletek adásvétele. A t. olvasóink b. tudomására hozzuk, hogy az üzletek adás-vételével is foglalkozik kiadóhivatalunk.

Tudjuk, hogy a Budapesten pár hó óta hirdették, de már megszűnt ügynöki szakirodák nem üzlettársaink érdekét, hanem csak saját hasznukat tartották szem előtt, s üzletet többnyire se nem adtak, se nem szereztek, ellenben a költséget kiméltelenül behajtották. De hát nem is adhattak üzletet, mert nem ismerték az országban levő üzleteket.

Ma ez az eset nem állhat be, mert mi a magyarországi üzleteket minden tekintetben ismerjük és így ki van zárva, hogy úgy a vevő, mint eladó, vagy bérlő csatlakozna az általunk létrejött üzletnél.

Hogy mi ezzel úgy az eladónak, mint vevőnek vagy bérlőnek bebizonyítsuk, hogy mily szakképzettséggel eszközöljük ezt, semmi néven nevezendő előleges költséget nem számítunk, sőt el sem fogadunk, csakis a létrejött ügylet után fogadunk el fáradozásunk fejében bizonyos díjat.

És így teljes bizalommal fordulhatnak hozzáuk t. olvasóink állandóan, mert minden vevő vagy bérlő, illetve eladó vagy bérbeadó csakis a neki megfelelő üzletet kapja, illetve az üzletének megfelelő vevőt vagy bérlőt kap.

NYILTTÉR.*

Heidenfeld Mór urnak

Fiume.

Hogy mennyire megfelelnek állításaim, a mit a nyilttérbe irtom, azt saját leveleivel, a melyeket a Szerkesztőséghez beküldtem, igazolom.

Szaktársaim, a ki meg akar erről győződni, forduljon a szerkesztőséghez, a hol Heidenfeld levelei letétbe vannak helyezve.

Belovár, 1913. július hóban.

Garay Berta.

Biritz Pálné**Pécs.**

Az Értesítő 7. számában megjelent nyilttéri közleményére, mely elejétől végig koholmány, ezenel kijelentem, hogy ön hirlapi viszketegségben szenved és ezért keres alkalmat, hogy minden szalmazálba belekapaszzkodjon. holott éppen ezzel a reklámmal nem lehet sokra menni.

Ön nekem nem adott semmit, csak ajánlta, hogy hol van forrás és nem írta meg azt, hogy pénzért teszi a szivességet, mert ily szives közbenjárásokat nem szoktam igénybe venni, amelyeket honorálni kell, tehát így én önnek nem tartoztam és nem tartozom.

Temesvár, július hó 17.

Léderer Béláné.

E rovatban közlöttekért nem vállal felelőséget a szerkesztőség.

Azonnali belépésre
ajánlok

**ZONGORA-
MESTERT.**

SÜRGÖNYCIM: WIGDER ARAD.

Eladó

egy 9 ezer lakosu városba

jómenetelü éjjeli mulató
betegség miatt. Ára berendezéssel 5000 korona. Felvilágosítást nyújt a kiadó „Szlavonia“ jeligére.

Eladó

egy nagyobb vidéki városban egy
elsőrendü éjjeli üzlet
igen előnyös feltételekkel. Felvilágosítást nyújt
„Virág“ jeligére a kiadó.

Eladó

egy hetvenezer lakosu városban
egy erős menetelü üzlet
családi okok miatt. — Átlagos havi forgalma
2—4000 korona. Kevés regi. Felvilágosítást nyújt
a kiadóhivatal „Vas“ jelige alatt ☉☉☉☉

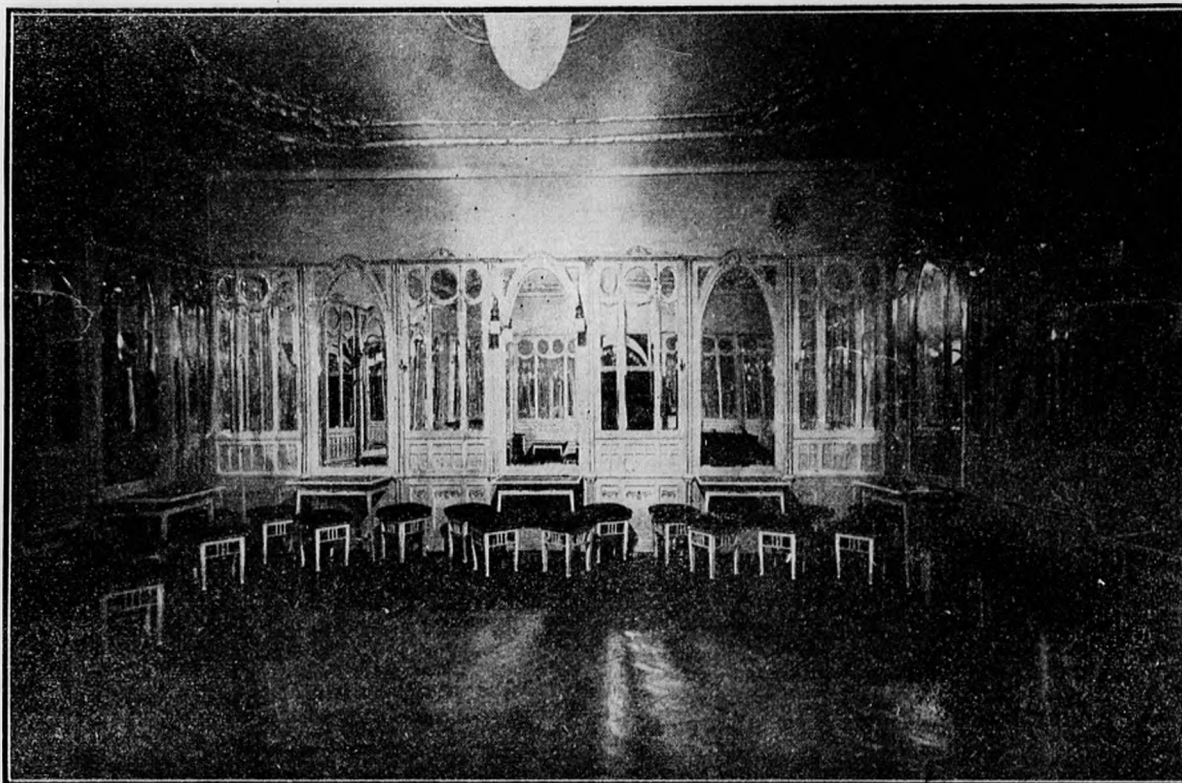
Helvétzia,
elsőrangu éjjeli üzlet,



Debreczen,
Tizenháromváros-u. 33.



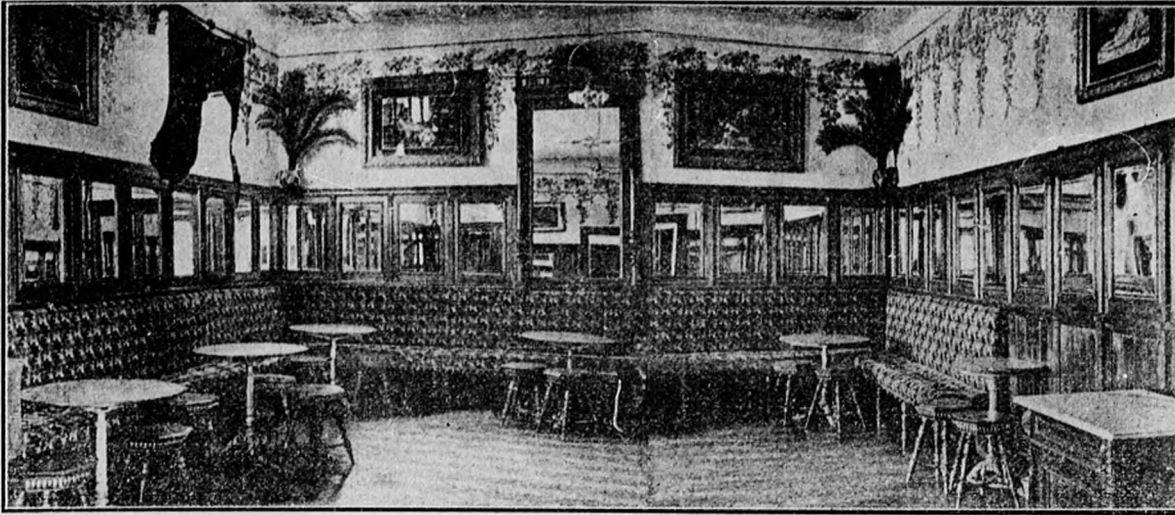
Tul.: **Eble Károlyné.**



**Az ország
legszebb
üzlete !!**



Fényes berendezés, teljesen újonnan átrenoválva. — A fenti üzlet eladó. Felvilágosítást ad a kladóhivatal.



Eladó

szerb vidéken ezen elsőrendű, jó üzlet gyönyörű berendezéssel, betegség miatt. Szükséges tőke 5000 korona. Jelige „Szerb vidék“ cím alatt. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Zongoramesterek

díjmentesen

állandóan alkalmazást nyernek az „Értesítő“ irodája által **Aradon, Damjanits-utca 12. szám alatt.** A helyüket változtatni óhajtó zongoramesterek tudassák címüket irodánkkal

ÁTADÓ!

Sürgösen megye székhelyén egy jó forgalmu kis üzlet, melyet bérlő betegsége miatt *azonnal* átadna. Szükséges tőke 1200 korona. Jelige: „Erdély“ a kiadóban.

ELADÓ VAGY BÉRBEADÓ!

Egy 20.000 lakosu nagy községben egy egyedül álló üzlet, szükséges tőke 2400 korona. Jelige: „Maros“ a kiadóhivatalban.

Reich S. L. és Fia butoráruháza

Temesvár-Józsefváros, Uri-u. 4.
saját házában, a vasuti állomás közelében.

NEUSCHLOSZ BUTOR.

Elvállal éjjeli mulatók teljes berendezését modern, szolid alapon, előnyös fizetési feltételek mellett.

Telefon 542. Alapított 1878.

Kiadó éjjeli mulató.

Egy felvidéki 18000 lakossal és egy ezred katonasággal bíró városban 2 éjjeli ület, egy elsőrendű és egy másodrangú 5 évre **azonnal** kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

ELADÓ

a Felvidék egyik legelőkelőbb városában **éjjeli üzlettel** bíró családi okok miatt. Cím a kiadóba „FELVIDÉKI ÜZLET“ jelige alatt.

RUSZNYÁK DÁVID BUDAPEST, KIRÁLY-UTCA 21.

FELHIVJA A T. ÜZLETES URAK FIGYELMÉT A RAKTÁRRÁ ÉRKEZETT LEGUJABB FACONU SELYEM SZÖVET ÉS BATISZTBÓL KÉSZÜLT SZALON KOSZTUMÖKRE, AMELYEKBŐL A KÖZELEDŐ NYÁRI SZEZON ALKALMÁVAL KIVÁNATRA EREDETI DARABOKAT MINDEN VÉTEL KÉNYSZER NÉLKÜL SZIVESEN KÜLD A CZÉG. ==



A LEGUJABB DIVATLAP PONGYOLA ÉS KOSZTÜMÖKRŐL MEGJELENT, AMELYET KIVÁNATRA BÁRKINEK INGYEN KÜLD A CÉG.

Nyomatott Kalmár Nándor és Társai körforgógépein, Aradon.